



Een dapper baasje.

Vlak is de weg. Fel schijnt de zon.
Wat of dat ventje toch begon
Dat daar loopt in zijn ééntje?
Een zwaar boek torst hij onder d' arm.
Hij hijgt en puft: „die jas is warm!”
Ook trekt hij met zijn beenje.
Zijn schoentje is hem vast te nauw,
Toch stapt hij zonder dralen, gauw
Zoo langs mij heen op 't padje.
„Dag broer! toe, geef dat boek eens hier,
Ik draag het voor je met plezier.”
Hij schudt van „neen,” ons maatje!
Maar grijpt het boek nog stijver beet
Alsof hij van geen moeheid weet,
Als ging het om zijn leven.
Hij zal het mij niet geven!

Wel kleine baas, jij wordt een man
Die menig pakje tillen kan!

H. RIEMENS.

